

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

27.6.12

ת"פ 46237-02-11 מדינת ישראל נ' שלום

בפני שופט בכיר דניאל בארי

המאשימה

בעניין: מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד טלי פלדמן

נגד

הנאשם

סימון שלום
ע"י עו"ד אלוני

הכרעת דין

לאחר שבחנתי את הראיות החלטתי לזכות את הנאשם מחמת הספק.

כללי:

1. התביעה מייחסת לנאשם ששירת כשוטר סיור, שתי עבירות: תבלה חמורה, עבירה לפי סעיף 333 לחוק העונשין, תשל"ז – 1997 (להלן: "החוק") ותקיפה עבירה לפי סעיף 379 לחוק.
2. לפי גירסת התביעה ביום 15/7/10 הגיע הנאשם לרחוב תפארת ישראל באור יהודה על רקע תלונות השכנים על הפרעת מנוחה. בביקורו הראשון דרש הנאשם להפסיק את הרעש. בביקור החוזר ביקש לרשום דוח על הפרעת מנוחה ונתקל בהתנגדות עורכי המסיבה במקום. אביב דדוש אתד מעורכי המסיבה גידף את הנאשם שהודיע לו שהוא מעוכב לחקירה. אביב סירב לעיכוב נעצר והוכנס לניידת משטרה.
3. לאחר הכנסתו של אביב לניידת, נזרקה לבנה לעבר הניידת שניפצה את השמשה האחורית של הניידת. הנאשם טען בפני אביב כי הוא אחראי לנעשה חנק אותו ואף סטר לו.
4. רועי דדוש בן דודו של אביב ביקש מהנאשם להפסיק את מעשיו, בתגובה תפס הנאשם את ידיו של רועי, קירב את פניו תפס בצווארו ונשך את שפתו בחוזקה.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

27.6.12

ת"פ 46237-02-11 מדינת ישראל נ' שלום

כתוצאה מהנשיכה דימם רועי ונגרם לו חסר רקמה בשפה התחתונה בגודל של 1.9X1.5 ס"מ.

גירסאות הצדדים:

5. רוב עדי התביעה עשו עלי רושם לא אמין. הם מסרו דברים לא מדויקים במטרה לגמד חלקם באירוע שהתפתח ולהשחיר את פני השוטרים המעורבים ובמיוחד את פניו של הנאשם.
6. הדברים בולטים בכל הקשור "לתקיפתו" של אביב דדוש בתוך הניידת וכן לתקיפתו במהלך הכנסתו לניידת. לעניין זה נמסרו גרסאות שונות וסותרות ע"י העדים. יודגש כי אביב דדוש עצמו ציין כי לא נעשה שימוש באלימות נגדו בעת הכנסתו לניידת וכי ארוסתו דאז ליאת סיונוב שהייתה לידו בניידת מסרה כי לא הופעלה אלימות נגד אביב וכי הוא נמלט מהניידת לאחר שנזרקה אבן שניפצה את השמשה האחורית של הניידת.
7. באשר לטענה לפיה הנאשם נשך את רועי דדוש, הטענה מבוססת בעיקרה של דברי המתלונן רועי דדוש וחוות הדעת של המומחית מטעם התביעה.
8. לא התרשמתי באופן חיובי מדברי רועי דדוש. עד זה מסר כי התערב לטובתו של אביב דדוש, כיוון שהשוטר סימון היכה אותו. כפי שצינתי לעיל ארוסתו של אביב שישבה לידו העידה כי הוא לא הוכה ברכב. גם לעניין דרך הגעתו למקום ומידת היכרותו את הנאשם מצאתי סתירות בין דברי הנאשם בפניי ודבריו בפני גורמי התקירה.
9. באשר לחוות דעת ד"ר הדס גיפס שבדקה את רועי דדוש ונתנה חוות דעת לגבי פציעתו, הגעתי לידי מסקנה כי קביעותיה כי "הנזקים מתיישבים עם מנגנון של נשיכה. לא נשיכה במובן של הטבעת שיניים ושחרור אלא במובן של תפיסת השפה בקצות השיניים וקריעה ותלישה..." אינן חד משמעיות. הממצאים שנמצאו על הפצוע מתיישבות גם עם אפשרויות אחרות כפי שפורטו ע"י מומחה ההגנה ד"ר שוורץ. אין לשלול אפשרות כי המתלונן רועי נפל ונחבל בשפתו וכן אין לשלול אפשרות של נשיכה עצמית לא רצונית.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

27.6.12

ת"פ 46237-02-11 מדינת ישראל נ' שלום

10. ד"ר גיפס אישרה כי לא עיינה בהודעות הנאשם במח"ש והוסיפה: "הנשיכה הזו הייתה מאד ייחודית וחד פעמית בקריירה שלי...".
העדה גם ציינה כי מאחר ולא היו סימני הטבעת שיניים לא ניתן היה להשוות אם שיני הנאשם תואמים את סימני ההטבעה. העדה אישרה כי אינה יכולה לשלול אפשרות של פגיעה ע"י חפץ על הכביש אך ציינה כי זאת אפשרות תיאורטית.
11. פרופסור שוורץ שהעיד מטעם ההגנה ציין כי: "...קיום של נשיכה של שפה הוא דבר נדיר ביותר, וכמעט לא קיים... לא מצאתי שום תקדים... בצילומים לא רואים שום סימן שהייתה נשיכה...".
העד ציין כי מומחית התביעה בדקה את המתלונן לאחר שעבר טיפול שמרני וכי לאחר טיפול לא ניתן לקבוע ממצאים ברורים. העד גם ציין כי הפגיעה יכלה להיגרם מחבלה תוך כדי נפילה וגלגול.
12. לאחר שבחנתי את חוות הדעת של שני המומחים, הגעתי לידי מסקנה כי לא ניתן לשלול את גירסת הנאשם לפיה היה מגע מסויים בין השניים: "...רועי נגח בי קלות", ולאחר מכן נפל וקיבל מכה.
גירסה זו מתיישבת עם הימצאות כתם דם קטן על חולצתו של הנאשם ועל הימצאות כתמים רבים יותר על בגדיו של השוטר איציק כהן.
לו הנאשם היה גורם לפגיעה הקשה כשרועי והנאשם עומדים צמודים אחד לשני פרץ הדם היה צריך לשטוף את מדיו של הנאשם.
13. לנאמר לעיל, יש להוסיף את סימני הפגיעה בשפה העליונה שקשה לישובם עם גירסת המתלונן רועי דדוש.
14. לא התעלמתי מדברי הנאשם במח"ש (ת/4) שבה השיב לשאלה אם נשך את רועי והשיב: "...אני לא זוכר שנשכתי אותו. הוא נגח לי בפנים... האם הוא נחתך מהמדרכה או מהנגיחה אני לא יודע...". אין בדברים אלה כדי לחזק את עמדת התביעה לפיה הנאשם נשך ותלש את שפתו התחתונה של רועי דדוש.
15. מדוח הפעולה מיום 16/7/10 שערך הנאשם (ת/10) עולה: "...במהלך ניסיון המעצר של רועי דדוש בגין תקיפה והנ"ל השתולל ונגח בפני ונמלט ברגל...במהלך ניסיון המעצר של רועי דדוש נפל איתו השוטר איציק כהן על המדרכה וכנראה כתוצאה מכך נחתך רועי בפניו וחולצתו הוכתמה בדם וחולצתו של איציק גם...".

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

27.6.12

ת"פ 46237-02-11 מדינת ישראל נ' שלום

16. התביעה הצביעה על כך שתברו של הנאשם השוטר כהן כלל לא ראה נגיחה מצד רועי כלפי הנאשם. אכן גירסה זו הינה בעייתית. יתכן שכהן לא הבחין בכך בגלל המהומה במקום ויתכן וסבר כי הפציעה נגרמה במפגש הראשים בין השניים וניסה לעזור לחברו. בכל מקרה כפי שציינתי לעיל באותו מפגש ראשים לא נגרם דימום מסיבי לרועי. מן הראיות שהוגשו עולה בסבירות רבה יותר כי הפגיעה הממשית הייתה בעת המאבק בין רועי לשוטר כהן.
17. בהודעתו במח"ש (ת/15) מסר השוטר איציק כהן: "...הלכנו לבדוק מה קרה ואז החלו לתקוף אותנו המשפחה והחברים... וסימון ביקש לעצור את רועי... אני תפסתי אותו בידיים מאחורה ומשכתי אותו אלי ואז נפלנו על הרצפה ואז הוא ברח הוא קם וברח...". בהודעה נוספת שמסר עד זה (ת/16) מסר: "...המתלונן נפל עלי על הגב שלו ואז הוא התגלגל לרצפה ואז הוא ברח זה היה על הכביש ליד משאית לא זוכר אם היה משהו על הכביש...".
18. בהודעתו ס/1 מסר רועי דדוש כי הוא ראה שהנאשם מרביץ לאביב ולחברה שלו. כפי שציינתי לעיל החברה מסרה כי איש לא הרביץ לה וגם לא הרביץ לאביב. בהמשך מציין המתלונן רועי כי השוטר איציק רדף אחריו זרק עליו מכשיר קשר ואף איים לפגוע בו בנשקו. גירסה זו כנראה הייתה לא אמינה גם בעיני התביעה שכלל לא חקרה את איציק כהן בנושאים אלה.
19. ניסיונם של קרובי משפחה לסייע זה לזה עולה בבירור בחלק מההודעות. יצחק ארוש אח של חברתו של רועי מסר במח"ש ב- 18/7/10 (ס/4): "...כאשר יצאתי החוצה ראיתי שוטרים כמו שלושה ארבעה מרביצים לרועי כאשר אשתו לידו הוא עמד וכל הפנים שלו היו מלאים בדם. הוא דיבר ואמר לי לצלם אותו. אני ישר נכנסתי באמצע וחיבקתי אותו כאשר השוטרים ממשיכים להרביץ לו הם נותנים לו אגרופים וכפות...".
20. אין ספק כי דברים אלה הם שקר גס. רועי עצמו טוען כי לא הוכה למעט אותה נשיכה. הוא גם מוסר כי מייד אחרי הנשיכה ברח מהמקום. שקר ברור זה מחזק את התחושה כי נעשה במקרה זה ניסיון מתואם לעוות את העובדות על מנת לפגוע בשוטרים ובמיוחד בנאשם שלא היה אהוד על משפחת דדוש.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

27.6.12

ת"פ 46237-02-11 מדינת ישראל נ' שלום

21. דברים דומים ניתן לומר על הודעתה במח"ש של הסבתא הגבי רוזה דדוש שכלל לא הזכירה את הנשיכה ובעדותה בפני מסרה על הנשיכה והוסיפה כי לא סיפרה על כך במח"ש כיוון שלא שאלו אותה.
22. אשתו של רועי דדוש שהעידה על הנשיכה מסרה בעדותה: "...לפני שהכניסו את אביב לניידת טלטלו אותו ונתנו לו סטירות... לאחר שזרקו את הלבנה התחילו להרביץ לו הביאו לו סטירות ואגרופים בפנים והורידו אותו לרצפה... הוציאו אותו מהניידת והמשיכו להרביץ לו ... אני לא זוכרת אם אביב ברח ומתי ברח...".
23. דברים אלה הם רחוקים מלהיות אמת. הם עומדים בסתירה לדברי אביב עצמו ומצביעים על חוסר תום הלב של העדה.

עובדות המקרה:

24. בליל 15/7/10 נערכה מסיבת יום הולדת ברחוב תפארת ישראל באור יהודה אצל משפחת דדוש. נוכח תלונות שכנים המשטרה הגיעה לבית בסביבות חצות וביקשה להפסיק את הרעש. בין השוטרים שהגיעו למקום היה הנאשם.
25. למרות ההבטחה שניתנה המסיבה נמשכה. נוכח תלונות נוספות של שכנים, הנאשם השוטר איציק כהן והשוטרת אתי צייפרוט חזרו למקום וביקשו לרשום דוח לעורכת המסיבה לירו דדוש.
26. לירו דדוש סירבה לקבל את הדות, קיללה את השוטרים ואף קרעה את הדות. אביב דדוש שהצטרף אליה קילל את השוטרים ואף איים על הנאשם. הנאשם החליט לעצור אותו. אביב דדוש תחילה התנגד למעצר אולם בהשפעת ארוסתו הסכים להיכנס לניידת. תברתו אף היא נכנסה לניידת. השוטרים הסכימו שלא לכבול את אביב דדוש.
27. זמן קצר לאחר מכן נזרקה לבנה לניידת שניפצה את השמשה האחורית של הניידת. לאחר זריקת הלבנה השתוללו במקום 15-20 איש. אביב דדוש ניצל את המהומה ונמלט.
28. במהלך ההתרחשויות שפורטו לעיל רועי דדוש התנהג באגרסיביות כלפי הנאשם. היה מגע ביניהם שיתכן וגרמה לו לפגיעה קלה.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

27.6.12

ת"פ 46237-02-11 מדינת ישראל נ' שלום

- השוטר איציק כהן ניסה לעצור את רועי דדוש במהלך ניסיון זה שניהם נפלו על הקרקע
סמוך למשאית חונה
29. במהלך הנפילה נפגע רועי דדוש בשפתו התחתונה ונמלט מהמקום. מנגנון הפגיעה לא הוברר
באופן ודאי.
30. חוות דעת מומחה התביעה לא יכול היה להצביע על דרך אחת ויחידה לגרימת הפגיעה
בשפה.
31. נוכח דברי רוב עדי התביעה שאינם אמינים בעיני ונוכת חוות הדעת של מומחה ההגנה נותר
בליבי ספק ממשי לגבי דרך גרימת הפגיעה בשפתו של רועי דדוש. הגעתי לידי מסקנה כי
אביב דדוש לא הוכה בניידת.
32. לאור האמור לעיל התלטתי לזכות את הנאשם מחמת הספק מהעבירות שיוחסו לו בכתב
האישום.

נמסר על הזכות להגיש ערעור לביהמ"ש המחוזי בתוך 45 יום מהיום.

ניתנה היום, 27 ביוני 2012, במעמד הצדדים

דניאל בארי, שופט בכיר